

6,41,3. 11,4,21. चतुषे मा प्रतरं तारयन्तः 18,3,10. प्रतरम् dass. VS. 17, 51 (°तरम् AV.). SV. I,4,1,5,9. II,4,1,3,2 (°तरम् RV.). प्रतरा बर्हिष-
द्वव ऋच. Ça. 1,4. — Vgl. प्रतमाम्.

प्रतरीतर (von 1. तृ mit प्र) nom. ag. der den Fortgang veranlasst,
Förderer Verlängerer: सोमो ध्रुवः प्रतरीतोषसो दिवः RV. 9,86,19. आयु-
षः 18,100,5.

प्रतर्क (von तर्क् mit प्र) m. Folgerung, Vermuthung MBh. 1,7180. R.
6,83,23. 89,6. Çik. 106. सु° ein gutes Urtheil, grosser Verstand MBh.
5,3062.

प्रतर्कण (wie eben) n. das Urtheilen ÇANDAR. im ÇKDr.

प्रतर्क्य (wie eben) adj. denkbar, wovon man sich eine Vorstellung zu
machen im Stande ist: घ्न° M. 1,5. 12,29. HARIV. 10003. R. 5,81,6.
Bais. P. 3,5,26.

प्रतर्दन (von तर्द् mit प्र) m. 1) N. pr. eines Königs von Kāçi, Sohnes
des Divodāsa, Liedverfassers von RV. 9,96. Kāṭh. 21,10. ÇĀṆK. Ba.
26,4. MBh. 1,3539. 3658. 2,320. 329. 3,13302. 4,1763 (wo सप्रतर्दनः zu
lesen ist). 5,3977. 12,1778. 1795. 8664. 8594. 13,1969. 6249. HARIV. 1586.
fg. 1741. VP. 407. Bais. P. 9,17,5. — 2) N. pr. eines Rākshasa R.
5,47,5. — 3) eine Klasse von Göttern unter dem Manu Antikam
Mān. P. 73,4. — Vgl. प्रतर्दन.

प्रतल (1. प्र + तल) 1) m. die ausgestreckte Hand AK. 2,6,35. fg.
H. 596. an. 3,660. MED. I. 105. HALĀ. 2,382. — 2) eine best. Unterwelt
(पातालभेद) m. H. an. n. MED.

प्रतवम् (1. प्र + त°) adj. kräftig, wirksam: die Marut RV. 1,87,1.
वात 4,3,6.

प्रतान् indecl. gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37. — Vgl. प्रताम्.

प्रतान (von 1. तन् mit प्र) m. 1) Ausläufer einer Pflanze, Ranke AV. 6,139,
1. लता° JĀṬ. 2,229. MBh. 4,870. Çik. 170. RAGH. 2,8. eine Pflanze mit
Ausläufern: प्रताना वक्ष्य एव च M. 1,48. VARĀH. Bha. S. 47,5. — 2) Ver-
ästelung, Verzweigung in übertr. Bed.: स्नायु° Suçr. 1,234,9. 13. सिरा°
287,7. 326,20. रश्मि° KATHĀS. 35,158. — 3) Ausläufer, Ranke als Bez.
eines Abschnittes in einem °कल्पलता genannten Werke Verz. d. Oxf.
H. 210, b, s v. u. — 4) = घप्रतानक Starrkrampf ÇKDr. Wils. — 5)
N. pr. eines Mannes, pl. seine Nachkommen gaṇa उपकादि zu P. 2,4,69.

प्रतानवत् (von प्रतान) adj. mit Ausläufern versehen: वीरुधः Suçr.
1,4,17. 2,164,15. verzweigt: श्यथु 1,308,16. स्नायु 341,13. 14.

प्रतानिन् (wie eben) adj. mit Ausläufern versehen: लता AK. 2,4,4,
9. H. 1118. subst. f. = लता प्रतानिनी HALĀ. 2,25.

प्रताप (von 1. तप् mit प्र) m. 1) Gluth, Hitze MED. p. 21. VAI. beim
Schol. zu Çiç. 11,59. सूर्य° Suçr. 1,20,17. KUMĀRAS. 2,24. RAGH. 4,12.
VARĀH. Bha. S. 67,98. घति° Suçr. 2,372,3. uneig.: शर° MBh. 6,5488.
शस्त्र° 1,2265. 7743. 2,490. श्रीप्रतापेन चेतस्य तप्यते स सुपोधनः 4,2285.
übertr. Machtglanz, Majestät, Hoheit, Würde, Ueberlegenheit (oft mit
der Gluth der Sonne verglichen) AK. 2,8,20. H. 740. MED. HALĀ.
4,38. VAI. a. a. O. RAGH. 4,15. Spr. 131. 2627. M. 9,310. MBh. 14,
1028. HARIV. 4715. 4810. KĀM. NĪTIS. 8,12. fg. Spr. 110. 938. VARĀH.
Bha. S. 67,104. KATHĀS. 18,46. 20,120. VID. 2. 17. RĪĀA-TAR. 1,88. 6,
257. °शौर्याभ्याम् MĀN. P. 120,13. 18. कस्ते प्रतापं सोढु समर्थः PĀNĀT.

57,11. प्रौढप्रतापमदनानलतप्त KĀURAP. 21. PRAB. 2,7. Inschr. in Journ.
of the Am. Or. S. 7,6. Çl. 14. 9. Çl. 32. रङ्ग° HARIV. 4710. बाहु° die
Macht der Arme Spr. 736. भुजप्रतापदकनञ्जाला Dhātā. 67,1. die
Pracht eines Wintertages und der Machtglanz eines Fürsten Spr. 1840.
Vgl. निप्रताप. — 2) Calotropis gigantea (शर्की) RĪĀA. im ÇKDr. Vgl.
प्रतापस. — 3) N. pr. eines Mannes MBh. 3,15598. RĪĀA-TAR. 8,10.

प्रतापधवल (प्र° + ध°) m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of
the Am. Or. S. 6,47. Çl. 1. COLBR. Misc. Ess. II, 289. fgg.

प्रतापन (vom caus. von 1. तप् mit प्र) 1) es Jmd heiss machend, be-
drängend, peinigend, zusetzend: शत्रुपल° R. GORR. 4,30,16. सर्वलोको°
3,53,29. सर्वभूत° Suçr. 2,399,17. परराष्ट्र° MBh. 1,2717. Beiw. Çiva's
Çiv. — 2) m. eine best. Hölle ÇANDAR. im ÇKDr. VJUTP. 119. BURN. Intr.
201. KÖPPEN I, 240. = कुम्भीपाक ÇKDr. nach dem Bais. P. — 3) n. das
Erwärmen, Erhitzen: यः साधनार्थं काष्ठानि ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति । प्र-
तापनार्थम् MBh. 13,3302. पितृतेजः° Suçr. 1,99,6. सूर्यातप° 171,6.

प्रतापपाल (प्र° + पाल) m. N. pr. eines Mannes RĪĀA-TAR. 8,621.

प्रतापपुर (प्र° + पुर) n. N. pr. einer Stadt RĪĀA-TAR. 4,10. 8,822.

प्रतापमुकुट (प्र° + मु°) m. N. pr. eines Fürsten Verz. in LA. 5,20.

प्रतापरुद्र (प्र° + रुद्र) m. N. pr. eines Fürsten der Kākātija, der in
einem von Vidjānātha verfassten und nach ihm Pratāparudrija
(auch kurzweg Pratāparudra) benannten Werke über Dramatik
und Rhetorik verherrlicht wird. Geboren in Bhoḡapurī Verz. d. Oxf.
H. 148, a, 10. (पुरुषोत्तमो) राजा गजपती रुद्रप्रतापाख्यो विराजते ebend.
148, b, 7. Nach Wilson (Theatre of the Hindus I, xxii) war er König
von Viḡajanagara (Warankal Mack. Coll. I, 115) von 1456—1477.

प्रतापवत् (von प्रताप) 1) adj. voller Machtglanz, Hoheit, Würde, ma-
jestätisch; von Personen MBh. 1,529. 4,1100. 13,4653. Bha. 1,12.
MATSJOP. 1. SĀV. 5,40. R. 1,1,13. 8,11. 26. 47,15. 2,56,22. 82,28. Spr.
2264. Beiw. Çiva's Çiv. — 2) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des
Skanda MBh. 9,2567.

प्रतापशील (प्र° + शील) m. N. pr. eines Fürsten, der auch den Na-
men शीलादित्य führt, RĪĀA-TAR. 3,320.

प्रतापस (1. प्र + ता°) m. Calotropis gigantea alba R. Br. AK. 2,4,
2,61. — Vgl. प्रताप 2.

प्रतापादित्य (प्र° + आदित्य) m. Name und Bein. verschiedener Für-
sten RĪĀA-TAR. 2,5. 4,8. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,5. Çl.
7. KSHIRIÇAV. 12,9. fgg. LIA. I, 712. II, 398. 408. 963. Davon nom. abstr.
°ता f. RĪĀA-TAR. 4,124.

प्रतापालंकार (प्र° + अलं°) m. Titel einer medic. Schrift Verz. d. B.
H. No. 941.

प्रतापितृ (vom caus. von 1. तप् mit प्र) nom. ag. = प्रतापयितृ;
°ता als 3te Pers. fut. MBh. 8,1971.

प्रतापिन् (von प्रताप) adj. heiss, brennend, versengend; voller Macht-
glanz, Hoheit, Würde: सूर्य HARIV. 12148. MBh. 12,1586. Feuer 9,1834.
नाराचगण° versengend durch 1835. त्रेणाशत्रोः प्रतापिनः 1,6923. 3,
17206. 8,1978. RĪĀA-TAR. 1,57. 4,656. 6,305. अखण्ड° ÇATV. 6,294.
उद्यवीर्य° MBh. 3,14670. घ्न° 12629. श्री so v. a. Hoheit —, Würde
verleihend 12,3385. 3387. विभूति 13,2149. सर्वलोको° heiss machend,